

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50705 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 april 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

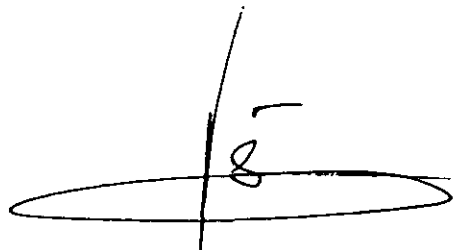
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

53-550.

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.: Awb 06/50705

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0512.23.0099,
gemachtigde: mr. F.W. Verweij, advocaat te Utrecht,
elser;

tegen:

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
(Visadienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 5 december 2006 heeft elser een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv).
- 1.2 Bij besluit van 14 februari 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 9 maart 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 20 september 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 17 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 14 november 2006. Op 27 december 2006 zijn nadere stukken ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 18 januari 2007 behandeld. Eiser is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens is referent verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat eiser niet voldoet aan de voor verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verruimde gezinshereniging' gestelde voorwaarden, zoals neergelegd in artikel 3.24 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Nu eiser geen bijzondere individuele omstandigheden heeft aangevoerd, betekent achterlating van eiser in het land van herkomst geen onevenredige hardheid.
- 2.3 Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist. Als bijzondere omstandigheden heeft elser onder meer aangevoerd dat het enkele feit dat in eisers paspoort staat vermeld dat hij

regnr:

Awb 06/50705

-2-

landbouwer is, niet betekent dat hij werkt dan wel werk kan vinden. Voorts heeft eiser aangegeven dat de door verweerder in het bestreden besluit genoemde familieleden niet meer in Marokko woonachtig zijn en daarnaast voor hen geen verplichting bestaat de zorg van eiser op zich te nemen. Verder dient de omstandigheid dat referent na een lange periode met terugwerkende kracht een vergunning heeft gekregen als bijzonder te worden aangemerkt. Eiser heeft zich, onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 21 december 2005 (AU8416) op het standpunt gesteld dat Richtlijn 2003/86 EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (Richtlijn 2003/86 EG) niet correct door Nederland is geïmplementeerd. Elseer begrijpt niet waarom het restrictieve toelatingsbeleid niet wordt losgelaten, nu er tekorten op de arbeidsmarkt bestaan en eiser heeft aangegeven te kunnen werken. Tenslotte heeft eiser aangevoerd dat verweerder gebruik had moeten maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid, zoals neergelegd in artikel 4:84 Awb.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Voor een verblijf hier te lande van langer dan drie maanden behoeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag tot verlening van een mvv door verweerder te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.

2.6 Krachtens artikel 13 Vw 2000 geldt als uitgangspunt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts wordt ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe roepen.

2.7 Op grond van artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

2.8 Uit artikel 3.24 Vb 2000 blijkt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking verband houdend met gezinshereniging kan worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel I, Vw 2000 dan de echtgeno(o)t(e), de al dan niet geregistreerde partner of het minderjarige kind. Deze zogenaamde verrulde gezinshereniging is mogelijk indien:

- de vreemdeling feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
- achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst onevenredige hardheid betekent.

2.9 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de achterlating van eiser in het land van herkomst geen onevenredige hardheid betekent. Hetgeen verweerder hieromtrent in het bestreden besluit heeft overwogen, acht de rechtbank voldoende draagkrachtig gemotiveerd.

Daarbij heeft verweerder mede in aanmerking mogen nemen dat elseer, gelet op zijn leeftijd en het feit dat hij (vrijwel) zijn hele leven in Marokko heeft gewoond, in staat mag worden geacht zich zelfstandig te kunnen staande houden. Daarnaast woont de broer van eiser nog in Marokko.

Gelet op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 28 april 2004 (JV 2004, 242) is de omstandigheid dat aan eisers vader niet tijdig een verblijfsvergunning is verleend, waardoor eiser meerderjarig was toen hij een mvv kon

regnr:

Awb 06/50705

-3-

aanvragen, ingevolge het bepaalde in artikel 3.24 Vb 2000 voor de vraag of sprake is van onevenredige hardheid niet van belang.

- 2.10 Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat de bevoegdheid ontbreekt om op grond van artikel 3.24 Vb 2000 de verblijfsvergunning te verlenen, zodat evenmin reden bestaat een mvv te verlenen.
- 2.11 Uit artikel 3.24 Vb 2000 volgt dat een verblijfsvergunning regulier voor gezinshereniging aan een ander familielid dan de echtgeno(o)t(e), de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind slechts kan worden verleend, indien is voldaan aan de beide in die bepaling gestelde vereisten. De bepaling is een, ook voor de minister, verbindend voorschrift. Uit voornoemde uitspraak van de ABRS van 28 april 2004 volgt dat artikel 4:84 van de Awb niet ziet op toepassing van een dergelijk voorschrift en daarom kan op grond van voormeld artikel niet worden afgeweken van artikel 3.24 Vb 2000.
- 2.12 Voor zover elser met de overlegging van de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 21 december 2005 heeft willen aangeven dat er sprake is van een vergelijkbare situatie, volgt de rechtbank eiser niet in zijn stelling nu het daar een minderjarig kind betrof en de moeder van de vreemdeling was overleden. Eiser daarentegen was meerderjarig toen hij deze aanvraag indiende en daarnaast heeft zijn moeder er destijds zelf voor gekozen eiser achter te laten om zich bij haar echtgenoot in Nederland te voegen. Met betrekking tot eisers stelling dat Richtlijn 2003/86 EG niet correct is geïmplementeerd, overweegt de rechtbank dat elser zijn stelling niet heeft onderbouwd en daarom onvoldoende is om tot een ander oordeel te leiden.
- 2.13 Verweerder heeft de vrijheid om een restrictief toelatingsbeleid te voeren. Met betrekking tot elser's stelling dat hij niet als kennismigrant naar Nederland komt maar wel wil werken overweegt de rechtbank dat indien hij toelating wenst om hier te kunnen werken, hij daartoe een aanvraag moet indienen.
- 2.14 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.15 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.M. Gemser als griffier op

13 MAART 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer graven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13 MAART 2007

JAP A JOE

advocatenkantoor

mr h.k jap-a-joe
advocaat en procureur
candidaat notaris
mr. r. veerkamp
mr. h.s.k. jap-a-joe
mr. drs. a. boumanjal
mr. f.w. verweij
mr. dr. m.i. jap-a-joe blagrove
advocaten en procureurs

utrecht,

10 april 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

*Tevens per fax 070-3651380***HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende in Marokko, terzake dezer domicilie kiezende
te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. A.
Boumanjal, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger
beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage
(zittinghoudende te Zwolle) d.d. 13 maart 2007; een kopie van de uitspraak gaat
hierbij.

dat de zaak betreft: mvv;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd door appellant, geboren op _____, vreemdeling van
Marokkaanse nationaliteit;

dat hij zich met de uitspraak niet kan verenigen;

dat zijn grieven luiden als volgt:

postadres. postbus 13244 3507 le utrecht
bezoekadres maliestraat 5 3581 sh utrecht
telefoon. 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09
e-mail. japajoe@ision.nl

JAP A JOE

advocatenkantoor

GRIEF I

Ten onrechte heeft de rechtbank zich in het a quo niet uitgelaten over het in beroep door thans appellant aangedragen gegeven dat de verblijfsvergunning van zijn vader (referent) eerst na ongeveer zeven jaar (!) procederen is verleend en wel met terugwerkende kracht zodat bij het ingaan van de geldigheid van die verblijfsvergunning appellant nog minderjarig was alsmede (in verband daarmee) het feit, dat verweerder aan de lange duur van die procedure kennelijk geen enkel gevolg wenst te verbinden.

Toelichting

Het niet bespreken van deze gegevens is een manco, aangezien deze gegevens relevant zijn:

- het zeer lang moeten procederen is het gevolg van de traagheid van verweerder waarover door Tweede Kamer, Nationale Ombudsman en Rekenkamer herhaaldelijk beklag is gedaan; men kan dit bezwaarlijk als behoorlijk bestuur aanmerken; in de visie van appellant behoort deze traagheid gevolgen voor verweerder te hebben; het was immers zonnelaar dat een aanvraag om gezinshereniging tijdens minderjarigheid van appellant volstrekt kansloos was wegens het (nog) ontbreken van een verblijfsvergunning voor zijn vader;
- verweerder heeft zelve in de beslissing op bezwaar de discussie op dit punt geopend door te stellen dat niet vaststaat of indien de verblijfsvergunning van vader tijdens minderjarigheid van appellant was verleend ook een mvv aan appellant was verleend.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank in het a quo sub 2.12 overwogen:

"Voor zover eiser met de overlegging van de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 21 december 2005 heeft willen aangeven dat er sprake

JAP A JOE

advocatenkantoor

is van een vergelijkbare situatie, volgt de rechtbank eiser niet in zijn stelling nu het daar een minderjarig kind betrof en de moeder van de vreemdeling was overleden. Eiser daarentegen was meerderjarig toen hij deze aanvraag indiende en daarnaast heeft zijn moeder er destijds zelf voor gekozen eiser achter te laten om zich bij haar echtgenoot in Nederland te voegen. Met betrekking tot eisers stelling dat Richtlijn 2003/86 EG niet correct is geïmplementeerd, overweegt de rechtbank dat eiser zijn stelling niet heeft onderbouwd en daarom onvoldoende is om tot een ander oordeel te leiden."

Toelichting

De rechtbank heeft de uitspraak van de zittingsplaats Haarlem besproken in het kader van het gelijkheidsbeginsel. Zulks ten onrechte aangezien door appellant die uitspraak was geciteerd omdat daarin in de visie van appellant werd vastgesteld dat de Richtlijn 2003/86 EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging niet correct door Nederland is geïmplementeerd.

In het a quo wordt daaromtrent vervolgens overwogen dat deze stelling niet is onderbouwd. Deze overweging is onbegrijpelijk nu de onderbouwing nu juist bestond uit het verwijzen naar de uitspraak van de rechtbank (Haarlem) de dato 21 december 2005.

De rechtsvraag is mitsdien nog niet beantwoord.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen:

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat gemachtigde

